



Le mont 'Hermon situé en Galilée. La Galilée recouvrait les territoires des tribus d'Issa'har, de Zébulon, de Naftali et d'Acher.

Un judaïsme antique pluriel

Entre Judée et Galilée

Concernant les us et coutumes, de multiples différences entre la Judée et la Galilée apparaissent dans le Talmud. Le judaïsme (pratiquant) était donc déjà pluriel au moins au début de notre ère.

מסכת פסחים פרק ד'

משנה ה' מקום שנהגו לעשות מלאכה בתשעה באב, עושין. מקום שנהגו שלא לעשות מלאכה, אין עושין. ובכל מקום תלמידי חכמים בטלים. רבן שמעון בן גמליאל אומר, לעולם יעשה אדם עצמו תלמיד חכם. וחכמים אומרים, ביהודה היו עושין מלאכה בערבי פסחים עד חצות, ובגליל לא היו עושין כל עקר. הלילה, בית שמאי אוסרין, ובית הלל מתירין עד הנץ החמה.

Traité Pessa'him, chapitre 4

Michna 5 Un endroit où la coutume est de travailler le neuf Av, on travaille. Un endroit où la coutume est de ne pas travailler le neuf Av, l'on ne travaille pas. Quel que soit l'endroit, les sages ne travaillent pas. Raban Chimon Ben Gamliel dit: que quiconque se considère comme sage à ce sujet. Les sages disent: en Judée, ils travaillaient la veille de Pessa'h jusqu'à midi. En Galilée, ils ne travaillaient pas. La nuit (qui précède Pessa'h) l'école de Chamaï interdit (de travailler) et l'école de Hillel permet jusqu'au lever du soleil.

מסכת כתובות יב.

מתני' האוכל אצל חמיו ביהודה שלא בעדים אינו יכול לטעון טענת בתולים מפני שמתייחד עמה:

גמ' מדקתני האוכל מכלל דאיכא דוכתא ביהודה נמי דלא אכיל אמר אביי ש"מ ביהודה נמי מקומות מקומות יש כדתניא א"ר יהודה ביהודה בראשונה היו מייחדין את החתן ואת הכלה שעה אחת קודם כניסתן לחופה כדי שיהא לבו גס בה ובגליל לא היו עושין כן ביהודה בראשונה היו מעמידין להם שני שושבינין אחד לו ואחד לה כדי למשמש את החתן ואת הכלה בשעת כניסתן לחופה ובגליל לא היו עושין כן ביהודה בראשונה היו שושבינין ישנים בבית שחתן וכלה ישנים בה ובגליל לא היו עושין כן וכל שלא נהג כמנהג הזה אינו יכול לטעון טענת בתולים

Traité Kétoubot 12a

Michna: quiconque mange à la table de son beau-père, en Judée et sans témoins, ne pourra revendiquer la (non) virginité de son épouse car il s'isole avec elle.
Guemara: puisqu'il est enseigné "quiconque mange" cela veut dire qu'il y a également des endroits en Judée où l'on ne mange pas (chez son beau-père avant le mariage et donc on

ne s'isole pas non plus avec sa future épouse). Abayé a dit: j'en déduis qu'en Judée même il y a plusieurs coutumes ainsi qu'il est enseigné: Rabbi Yéhoua dit: au début, en Judée, on isolait le futur époux et la future épouse une heure avant le mariage afin qu'il la désire. En Galilée on n'agissait pas ainsi. Au départ, en Judée, on leur (aux futurs époux) assignait des accompagnateurs, un pour lui et un pour elle afin de les surveiller jusqu'au mariage (plus précisément l'entrée sous le dais nuptial). En Galilée on agissait pas de la sorte. Autrefois, en Judée, on faisait dormir les accompagnateurs devant la porte de la chambre des futurs époux. En Galilée on n'agissait pas de la sorte. Ainsi, quiconque n'a pas observé cette coutume ne pourra prétendre à revendiquer la (non) virginité de son épouse.

מסכת קידושין ו.

תניא האומר חרופתי מקודשת שכן ביהודה קורין לארוסה חרופה

Traité Kidouchin 6a

Il est enseigné: "quiconque dira ma fiancée" (*'haroufati*, c'est un terme ambigü), elle est réservée (à lui) car il est d'usage en Judée d'appeler sa fiancé *'haroufa*.

מסכת מועד קטן כג.

בני יהודה ובני גלילא הני אמרי יש אבילות בשבת והני אמרי אין אבילות בשבת

Traité Moed Katan 23a

Les Judéens et les Galiléens étaient en discussion ; les uns disaient le deuil est en vigueur le jour du Chabat et les autres prétendaient il n'y a pas de deuil le jour du Chabat.